

PROJEKT POMNIKA

dla

Mickiewicza, Krasińskiego i Słowackiego.

Model pomnika tego wykonał w Rzymie p. Wiktor Brodzki, profesor akademii sztuk pięknych w Petersburgu, którego kilka już prac podaliśmy czytelnikom naszym w odbiciu drzeworytniczym.

Na podstawie odpowiedniej wielkości, przyozdobionej we właściwe godła, artysta pomieścił postacie trzech głównych przedstawicieli nowszej poezji naszej. Mickiewicz stoi pośrodku, pochylony nieco ku Krasińskiemu, zajmującemu lewą stronę pomnika; po prawej siedzi Słowacki zadumany, z chmurą myśli na czole. W górze nad tą grupą wznosi się geniusz poezji, z trzema wieńcami w rękach nad głowami poetów rozpostartych.

W postawie każdego z trzech wieszczów artysta starał się uwydatnić odmienne drogi myśli i natchnień, charakterystyczne znamiona ich utworów. W twarzy Mickiewicza przeważa spokój, w Krasińskiego powaga, w Słowackiego zaduma. Pomysł jest piękny, ugrupowanie dobre. Zarzuciłoby tylko można, że Mickiewicz nienaturalnie trochę odchyła głowę na bok, jakby czuł za sobą bytność geniusza poezji i pragnął go odsłonić.

Trudne to zresztą zadanie, taki pomnik zbiorowy. Wykonanie w plastyce musi być przeprowadzone z wielkim artystycznym poczuciem, jeżeli ma należyte wywrzeć wrażenie i nie popaść albo w powszedniość, albo w teatralność. Wątpić wszak nie można, że siły tak utalentowanego rzeźbiarza podolają obranemu przedmiotowi i że pomnik w ostatecznym wykonaniu mieć będzie znamiona szlachetnego stylu i wzniosłej powagi, odpowiedniej zadaniu jakie artysta sobie postawił.